

Nuuk, 02.Marts. 2017

EM2017/67

I henhold til § 33, stk. 1 i Inatsisartuts Forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende forslag til Inatsisartut beslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges inden i løbet af af 2018 at omdele en redegørelse for etableringen af en internetportal, som samler og løbende opdaterer indhandlingspriserne (kr./kg.) i fiskeriet. Redegørelsen skal indeholde en vurdering af, hvad etableringen og vedligeholdelsen af en portal vil koste, herunder hvordan portalen eventuelt kunne opbygges – og hvilke økonomiske og konkurrencemæssige konsekvenser som portalen må antages at indebære for erhvervet.

(Medlem af Inatsisartut, Henrik Fleischer, Partii Naleraq)

Begrundelse:

Fiskeri er vores vigtigste erhverv i Grønland. Det er vores kultur at være fanger og fisker, der burde ikke være forhindringer af forskellige art ved dette.

I forhold til vores nabolande ved salg til udenlands indenfor fiskerisektoren kan vi bemærke at indhandlingspriser til vores fiskere for ringe.

Der er forskel til priser i million klassen i forhold til vores nabolande. Vi er ikke i tvivl om at forskellige oplysninger kan indhentes.

Uden at fremhæve begrundelser, ved forskellige arrangementer og konkurrencedygtige er vi i Partii Naleraq opsat på at nå højere indhandlingspriser i forskellige indhandlingssteder.

Blandt andet er vores tanker er al indhandlede fisk i forskellige steder at kiloprisen ved åbenhed skal kunne oplyses til offentligheden.

Indhandlingspriser idag kan ikke oplyses mellem sælgeren og køberen, det er en sag mellem dem og dette er hemmelighedskræmmeri og lukning af muligheder.

Til modsætning hvis man sætter oplysninger i internettet kan man i løbet af få minutter se kiloprisen i forskellige indhandlingssteder også burde sælgeren sige at en anden har solgt 25 øre mere end salgsprisen så vil en anden sælger rette op på prisen, og kunne rette op på den slags problematikker vil være så åben og rettigheder opnå på denne måde.

Vi har set ved at konkurrere på priserne, så følger en anden og retter op. Derfor foreslår jeg, at vi pålægger Naalakkersuisut at omdele en redegørelse for etableringen af en internetportal, hvor man hurtigt og nemt kan overskue de grønlandske indhandlingspriser. Det vil sige, så fiskerne til enhver tid kan se, hvem som tilbyder den bedste pris for fiskene.

Jeg er i den forbindelse opmærksom på, at etableringen af en sådan internetportal ikke er gratis, og at det i øvrigt vil koste noget at drive portalen. Det er heller ikke min mening, at portalen skal indeholde fortrolig selskabsinformation, som på den ene eller anden måde underminerer indhandlingsselskabernes drift. Derfor finder jeg det vigtigt, at vi i første omgang får undersøgt, hvordan og hvorledes internetportalen eventuelt kan skrues sammen, herunder hvilke økonomiske og konkurrencemæssige konsekvenser portalen kan forventes at indebære for erhvervet.

Det er således vigtigt, at hele arbejdet foregår forsvarligt. Jeg bemærker dog, at der i Norge allerede findes en lignende internetordning, som eventuelt også kunne tjene som inspiration i forbindelse med udarbejdelsen af redegørelsen: <http://www.rafisklaget.no/portal/page/portal/NR>

Dette er vores land som vores forfædre har givet derfor skal vi arbejde som sigter på at det grønlandske samfund skal have den største gevinst.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Udarbejdelsen af selve redegørelsen vil formentlig ikke indebære væsentlige økonomiske eller administrative omkostninger for Selvstyret, om end indholdet af redegørelsen formentlig vil forudsætte input fra flere departementer, herunder Digitaliseringsstyrelsen – samt fiskerierhvervet. Konsekvenserne vil i den sammenhæng bl.a. bero på redegørelsens endelige omfang, og hvorvidt Naalakkersuisut finder det nødvendigt at indhente ekstern rådgivning. Hvorom alting er, synes der med udgangspunkt i tidligere forslag om redegørelser og undersøgelser, at være basis for at anslå de økonomiske og administrative konsekvenser til mellem ¼ og ½ AC-årsværk (125. -250.000 kroner).

Det er i den sammenhæng klart, at såfremt redegørelsen skulle give anledning til, at der efterfølgende træffes beslutning om oprettelsen en internetportal, så vil det kunne indebære yderligere omkostninger for Selvstyret. Omfanget af omkostningerne vil i sagens natur bero på den måde, som man måtte vælge at udforme internetportalen på. Erhvervet ville således for eksempel måske kunne inddrages i hele eller dele af portalens drift og vedligeholdelse. Redegørelsen vil herunder skabe større klarhed over de egentlige økonomiske og administrative implikationer af en eventuel internetportal.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv:

Udarbejdelsen af redegørelsen indebærer i sig selv ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

En eventuel efterfølgende etablering af internetportalen forventes at fremme fiskernes indtjening i form af højere indhandlingspriser, hvilket omvendt må betyde, at indhandlingsselskabernes produktionsomkostninger stiger, med deraf følgende konsekvens for selskabernes økonomi.

Vi i Partii Naleraq synes at konkurrence i fiskeriet vil være mere rentabel og ligeligt.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen